

Psykologforeningen og utdanningene i RBUP

Bjørnhild Stokvik
utdanningssjef i Norsk psykologforening

Tove V Bliksrud
Spesialrådgiver i utdanningsavdelingen

Mange psykologer er misfornøyde med utdanningstilbudet ved Regionsenter for barn og unges psykiske helse. Psykologforeningen tar dette alvorlig.

Sekretariatet i Norsk Psykologforening fikk i foregående år flere henvendelser fra psykologer som har deltatt i utdanninger ved Regionsenter for barn og unges psykiske helse (RBUP), helseregionene Øst og Sør og Nord. I tillegg skrev Anne Brager-Larsen et debattinnlegg i Tidsskriftet juli 2007. Budskapet i samtlige henvendelser var det samme: Det hersker misnøye med tilbud om en utdanning som skal tilfredsstillere flere ulike faggrupper med ulikt utdanningsnivå, og at dette er eneste alternativ til spesialisering som disse psykologene får fra sine arbeidsgivere.

Kritiske stemmer hevder at denne formen ikke er god, og at det dreier seg om «samfaglighet» snarere enn om «tverrfaglighet».

Generelt bunner misnøyen i at psykologene vurderer at deres kompetanse ikke blir tilstrekkelig imøtekommet. Gjennom å få tilbud om fellesundervisning med faggrupper som ikke er psykologer og med utdanninger av kortere varighet, gir de som uttaler seg, uttrykk for at tilbudet ligger på et for lavt faglig nivå. De opplever ikke å få kompetanseheving, men snarere at de blir avspist med «gjennomsnittet av syv forskjellige profesjoner» (Brager-Larsen, Tidsskriftet 7/2007).

Psykologforeningen tar henvendelsene meget alvorlig. Vi vil understreke at det selvsagt er vår oppgave å sørge for at utdanninger som leder til spesialistgodkjenning, skal være på et nivå som tilfredsstiller kravene til spesialiteten i barne- og ungdomspsykologi. Som et ledd i samarbeidet med RBUP, om problemstillinger knyttet til nivå og godkjenning, tok vi høsten 2007 initiativ til et felles møte der RBUP Nord, RBUP Vest og RBUP Midt-Norge var representert i tillegg til RBUP Sør/Øst. Hensikten med fellesmøtet var å få presentert de ulike programmene, også Psykologforeningens program, og å drøfte de ulike aktørenes plikter i en godkjenningsprosess.

Vi ble orientert om at utdanningene ikke er ensartede. Samtlige inneholder likevel minimum 128 timer for psykologene alene (profesjonsrettet). Dette timeantallet er sammenfallende med Psykologforeningens utdanninger og krav. I RBUP Sør/Østs utdanning representerer for eksempel den profesjonsrettede undervisningen 169 timer, hvilket utgjør mer enn det som kreves i Psykologforeningens fordypningsprogrammer. Denne utdanningen går over tre år og innebærer betydelig undervisning, der flere faggrupper er representert. Det er denne delen av utdanningen som betegnes som «tverrfaglig». Kritiske stemmer hevder at denne formen ikke er god, og at det dreier seg om «samfaglighet» snarere enn om «tverrfaglighet». Kritikerne gir uttrykk for at de ikke får tilstrekkelige utfordringer og opplever at nivået blir lagt et sted de for lengst har passert utdanningsmessig.

Det er viktig for Psykologforeningen å lytte til de kritiske røstene som kommer fra våre medlemmer. Vi ser at det er grunn til å se nærmere på begrepet «tverrfaglighet» og å drøfte hvordan tverrfaglighet bør utøves, og vi må stille spørsmål ved om det er hensiktsmessig tidsbruk å bli pådyttet

repetisjon av grunnutdanningen. Ved RBUP Nord er en i gang med å utvikle et nytt toårig program. Psykologforeningen er invitert til å delta i styringsgruppen for en utdanningspilot i klinisk barne- og ungdomspsykologi, og vi har sagt oss villige til å stille med en representant som observatør med møte- og talerett.

Psykologforeningen vil arbeide videre med å utvikle gode og tydelige rutiner for godkjenning av utdanningene. I prinsippet skal søknad om fortsatt godkjenning av utdanningen alltid sendes Psykologforeningen før oppstart av et nytt program. Som et ledd i å følge opp utdanningene ved RBUP, og ut fra et ønske om å få til et samarbeid som kan gagne våre medlemmer, er det allerede avtalt nytt fellesmøte i juni 2008.